

הסיפור שלנו: הלחיים של החיט ופמליה של מעלה

סיפור מופלא על רבי אלימלך
מליז'נססק, על חיט תמים, ועל
אהבת השם שמאירה בכל יהודי!

הַצַּדִּיק שֶׁאֱהָב כָּל יְהוּדִי

יְלָדִים יְקָרִים, הַיּוֹם נִכִּיר אֶת
רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מִלִּיז'נְסֵק.

רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ הָיָה יָדוּעַ בְּכָךְ שֶׁאֱהָב
כָּל יְהוּדִי אֲהָבָה עֲצוּמָה, מִמָּשׁ כְּמוֹ
שֶׁהֵשֵׁם אוֹהֵב אֶת יְלָדָיו!

אָבֵל אֵיךְ הוּא לָמַד לְאַהֲבָה כֵּךְ?
הַכֹּל הִתְחִיל בְּלִילָה קָרָא אֶחָד...

קריאה באמצע הלילה

היה זה ליל סליחות, בחדש אלול.
בחוץ סופה וקרח, אך בדרופות
אך, אך בבית המדרש חם, ורבי
אלימלך לומד תורה.

אלימלך, בוא
אחרי לחוץ.

למה יצאו
בקור הזה?

מַסֶּע אֶל קִצָּה הָעִירָה

❄ קְרֹאק... קְרֹאק... הַנְּעִלִים
הַכְּבִדּוֹת שֶׁקְּעוּ בַּשֶּׁלֶג. ❄

רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ לֹא שָׂאֵל שְׂאֵלוֹת.
הוּא הִלֵּךְ אַחֲרֵי רַבּוֹ בְּאַמוּנָה,
וּבְלִבּוֹ הַמְּשִׁיךְ לְהַתְּפִילָה.
הֵם הִלְכוּ עַד קִצָּה הָעִירָה, לְבֵית
לְבֵית עֲלוֹב שֶׁל חֵיט יְהוּדִי.

מִרְאָה מוֹזָר מִבַּעַד לַזְכוּכִית

עָמַד וְהִבֵּט
מִבַּעַד לַחֲלוֹן.

רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ קָרַב אֶת פָּנָיו לַזְכוּכִית הַמְכֻסָּה
בְּאֲדִים, וְרָאָה מִשְׁהוּ שֶׁהִפְתִּיעַ אוֹתוֹ מְאֹד!

מַה עוֹשֶׂה הַחֲזִיט?

בְּתוֹךְ הַבַּיִת יֹשֵׁב הַחֲזִיט וְשֹׁתָה יַיִן-
שָׁרָף (מִשְׁקָה חָרִיף). עַל פָּנָיו הָיָה
מַבָּט עָצוּב, וְהוּא מְלַמֵּל לְעַצְמוֹ.

רַבִּי אֱלִמְלֶךְ הַכִּיר אוֹתוֹ. פַּעַם הוּא
מִתְפַּלֵּל בַּבַּיִת הַמְדָּרֵשׁ כָּל יוֹם, אַךְ
כְּשֶׁהִגִּיעוּ צְרוֹת וְהַכְּסָף נִגְמַר, הוּא
הַפְסִיק לָבוֹא.

הָאֵם הוּא עֹזֵב אֶת
הַשֵּׁם? הֲרִי הַלֵּילָה
זֶה לַיִל סְלִיחוֹת!

בִּלְבוֹל עֵמָק

דִּי, רָאִינוּ מִסְפִּיק,
נַחְזֹר לְתַפִּילַת
הַסְּלִיחוֹת.

רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ לֹא הֵבִין. הוּא -
כָּאֲחָב לְרֹאוֹת יְהוּדֵי שְׁנִרְאָה
רְחוֹק מְבוֹרָא עוֹלָם.

לָמָּה הָרַב הֵבִיא
אוֹתִי לְרֹאוֹת אֶת זֶה?
הָרִי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
תְּמִיד לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים
עַל יִשְׂרָאֵל!

תפלה מעומקא דליבא (מעמק הלב)

בבית המדרש התחילו הסליחות.
ופתאום – הפתעה מחלטת! מי
נכנס לבית הכנסת? החיט!

הוא עמד בקרן זוית, הקזיק את
הסדור ובכה בכי תמרורים לרבונו
של עולם. דמעות גדולות, חמות
וטהורות התגלגלו על לחייו. הלב
שלו כל כך אהב את ה'!

אַחֵי הַיָּקָר, מַה קָרָה הַלֵּילָה?

אַחֵרי הַתְּפִילָה, רַבִּי אֶלִימֶלֶךְ לֹא הִתְאַפֵּק.
הוּא נָגַשׁ לַחֲיִיט וְשָׁאל בְּעֲדֵינוֹת:

אֲנִי שָׂמַח לִרְאוֹתְךָ! אָבֹל...
לָמָּה שָׂתִית מִשְׁקָה חָרִיף
לפְּנֵי הַסְּלִיחוֹת?

הַחֲיִט הִבִּיט בּוֹ בְּתַמְימוֹת מַחְלָטָה
וְלֵב פָּתוּחַ, וְהִתְחִיל לְסַפֵּר אֶת הַסּוּד...

גַּעְגּוּעִים לְאַבָּא בַּשָּׁמַיִם

"רַבִּי", אָמַר הַחֵיט. "כְּשֶׁהֲגִיעוּ
הַצָּרוֹת וְלֹא הָיָה לִי אֶכֶל, הָיִיתִי כָּל
כֶּף עָצוּב שֶׁעָשִׂיתִי הָרָגֶשׁ שֶׁל
'בְּרוּגֶז' עִם בּוֹרָא עוֹלָם וְהַפְסַקְתִּי
לָבוֹא."

אַבָּל הַלֵּילָה, לַיִל הַסְּלִיחוֹת...
הָרַגְשָׁתִי גַּעְגּוּעִים גְּבִינֵעִיתִים עֲזִים!
הַלֵּב שְׁלִי כְּמַעֲצָט נִקְרַע. רָצִיתִי
רָצִיתִי מְאֹד לְהִתְפַּיֵּס וּלְהַשְׁלִים עִם
הַשֵּׁם! אַבָּל אֵיךְ מִשְׁלִימִים?

אֵיךְ עֲשִׂינוּ לְחַיִּים?

"נִזְכַּרְתִּי", אָמַר הַחֵיט הַצַּדִּיק,
שֶׁכִּשְׂרַבְתִּי עִם שָׁכֵן וְרָצִינוּ
לְהַשְׁלִים, מִזְגָּנוּ יַחַד כּוֹסִית וְאָמַרְנוּ
בְּשִׂמְחָה 'לְחַיִּים! אָנִי סוֹלַח לָךְ!'"

"אֲזַ מִזְגָּתִי כּוֹסִית לַהֶשֶׁם וְאָמַרְתִּי:
'רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, בּוֹא נִשְׁלִים! הִנֵּה,
אָנִי סוֹלַח לָךְ מִכָּל הַלֵּב עַל הַקִּטְשִׁי,
וְאַתָּה תִּסְלַח לִי שִׁכְעִסְתִּי!'"

"אָמַרְתִּי לְחַיִּים לַה' בְּאַהֲבָה, עַד
שֶׁהִרְגַּשְׁתִּי שָׂאֵנוּ שׁוֹב חֲבֵרִים,
וְרָצְתִי הִנֵּה לְסִלִּיחוֹת!"

דמעות של גיל ושמחה

רבי אלימלך עמד נדהם!
האיש הזה לא רחוק מה' – יש לו את
התשובה הכי תמימה וטהורה בעולם!
הוא אץ מיד אל רבו, עם דמעות של
שמחה בעיניו, וספר לו על "השלום"
המדהים שהחזיר עשה עם השם.

מלאכים ירדו לראות!

הרב חייך אליו ופָּנּוּ קָרְנוּ בְּאוֹר קְדוֹשׁ:
"דַּע לָךְ, אֱלִימֶלֶךְ יִקְרִי... כְּשֶׁהַחֵיט
בִּקֵּשׁ לְהִתְפַּיֵּס עִם הַשֵּׁם בְּתַבּוּז
תְּמִיּוּת, כָּל 'פִּמְלִיָּה שֶׁל מַעֲלָה' – כָּל
הַמְּלָאכִים בַּשָּׁמַיִם, יֵרְדוּ לְאוֹתוֹ חֲלוֹן
קָטָן כְּדֵי לִרְאוֹת אֶת הַיְּפִי הַזֶּה!".
"וְאִם כָּל הַשָּׁמַיִם יֵרְדוּ, אֲנִי לֹא אֵלֶיךָ
לִרְאוֹת שְׂמֵחָה שְׂכֻזוֹ לַהֲשֵׁם?".

אַל תִּסְתַּכֵּל בְּקִנְיָן – אֲלָא בְּמָה שְׁיֵשׁ בּוֹ!

מה שראו העינים
מבחוץ
(הקנקן)

יהודי שלא בא
לְבֵית הַכְּנָסֶת

איש נראה מוזר
ושוטה

מראה עצוב
באמצע הלילה

מה שראה השם
בפנים
(הזהב)

לב שמתגעגע
בעצמה להשם

איש קדוש שבונה את
הקנשר שלו לה' מחדש

מראה מדהים שגרם
לרדת מהשמים

ומה אִתָּנוּ? (גַּם לָנוּ זֶה קוֹרָה)

יְלָדִים, לְפַעֲמִים גַּם אֲנַחְנוּ בְּבֵית הַסֵּפֶר אוֹ
בַּהֶפְסָקָה, רוֹאִים חֵבֶר שֶׁמִּתְנַהֵּג קֶצֶת אַחֲרֵת.

אוֹלֵי מִיִּשְׁהוּ שֶׁמִּפְרִיעַ מַעַט, אוֹ יֶלֶד שֶׁנֶּרְאָה כּוֹעֵס.

הַמַּחְשָׁבָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁלָּנוּ הִיא לְשַׁפֹּט
אוֹתוֹ וְלַחֲשֹׁב שֶׁהוּא "לֹא טוֹב".

אָבֵל בְּדִיוֹק כְּמוֹ רַבִּי אֶלִּימֶלֶךְ, אֲנַחְנוּ מִזְמָנִים
לַעֲצוֹר מִשְׁפִּיטָה. בְּתוֹךְ הַחֵבֶר הַזֶּה, מִסְתַּתֵּר
צַדִּיק שֶׁאוֹהֵב אֶת ה'!

מְרַכִּיבִים אֶת "מִשְׁקַּי הַלֵּב"

מִחֵר בְּבֶקֶר, כְּשֶׁתִּרְאוּ מִשְׁהוּ שֶׁנִּרְאָה פְּחוֹת מִשָּׁלָם,
תִּרְכְּבוּ עַל הָעֵינִים אֶת "מִשְׁקַּי כֶּף הַזְכוּת!"
תִּגִּדּוּ לְעֶצְמְכֶם:

✓ אֲוִלִי הָיָה לוֹ בֶּקֶר קָשָׁה לִפְנֵי שֶׁהִגִּיעַ?

✓ בְּטוֹחַ שִׁישׁ לוֹ לֵב מְלֵא מִצּוּת!

✓ הַשֵּׁם אוֹהֵב אוֹתוֹ אֶהָבָה מִשְׁלֶמֶת!

נְחַפֵּשׁ תָּמִיד אֶת הַזָּהָב הַטָּהוֹר,
שֶׁנִּמְצָא בְּכָל נִשְׁמָה!

סוד אהבת ישראל

מאותו היום, הבין רבי אלימלך את הסוד הגדול:
אין לנו רשות לשפט שום יהודי על פי מראהו, כי בכל לב יהודי פועם
אור אלוקי קדוש שאוהב את בורא עולם.
שנזכה לאהוב כל אחד, כמו שהשם אוהב את כלנו!
אמן!